

rišem, ki ga odlikuje predvsem dolga življenjska doba gozdnih dreves, njihovo posamično umiranje in vznik novega življenja na njihovih odmrlih ostankih. Slednjega v gospodarskem gozdu ne srečujemo. A za razvoj tal ima odmrta organska snov velik pomen. In za pestrost življenja v gozdu, ki ohranja njegovo stabilnost, je pomembno to novo življenje. Prof. Mlinšek tu opozori na pomembno vprašanje – o gospodarjenju z mrtvo organsko snovjo v gozdu.

V okviru takšnih, sonaravnih razmišljanj prof. Mlinšek izčrpaneje razloži neločljivo povezanost gozdnega in vodnega ekosistema. Pri delu z gozdom moramo gozdarji pomisliti na to, da se skozenj pretaka še eno življenje, s svojimi zakonitostmi in s svojimi zahtevami.

V poglavju Pripoved mogočne jelke je opisano zaporedje pojavov, ki v vsej svoji slučajnosti vendarle vestno sledijo skozi tisočletja oblikovanim in preizkušenim naravnim zakonom in oblikujejo bogato življenjsko združbo gozda. Pripoved jelke »traja« stoletja in nas opozarja na časovno dimenzijo gozda, ki jo moramo upoštevati in spoštovati, tako pri gospodarjenju z gozdom kot z vso krajino.

V poglavjih Sonaravni gozd – naša vest ter Pragozd in kulturna krajina avtor zaskoži razmišljanja o gozdu kot naravni tvorbi in jih poveže v povsem konkretne usmerit-

ve, ki jih moramo pri našem delu z gozdom in krajino upoštevati, če ju želimo ohraniti zdrave.

Gozdarji moramo biti o vlogi gozda v krajini še posebno dobro poučeni. Dobro pa moramo biti poučeni tudi o njegovem notranjem ustroju in o zakonitostih, ki določajo njegovo življenje in njegov razvoj, da bomo lahko vzgajali takšne gozdove, ki bodo krajini in nam resnično v oporo.

Pri tem so nam prav ohranjeni ostanki prvobitnih gozdov – pragozdovi – s svojimi tisočletnimi »izkušnjami« lahko neprecenljiv izvor idej o tem, kako gospodariti z gozdom in krajino. Pestrost gozda, visoke lesne zaloge, odmrta rastlinska snov v gozdu in življenje vodnih ekosistemov v njem so gotovo poglavja, ki jih velja v pragozdu še enkrat podrobneje proučiti.

Knjiga prof. Mlinška, ki jo poleg prijetno sproščene besede o zanimivih in aktualnih vprašanih odlikuje tudi lepa oprema, je vsekakor koristna novost naših gozdarskih knjižnih polic. Kot zanimivo in poučno čtivo bi jo priporočil vsem gozdarjem in tudi vsem drugim, ki tako ali drugače sodelujejo pri gospodarjenju s prostorom oz. krajino. Knjigo bo gotovo z veseljem prebral tudi vsak, ki se skrivnostim narave in življenju krajine posveča le ljubiteljsko.

Živan Veselič

Oxf.: 228.81:945.24

Razstava fotografskih in likovnih del v Kočevju

Z veliko delovnega zanosa, ljubezni do gozda in svojega konjička – naravoslovne fotografije, seveda pa tudi z veliko poguma so kočevski kolegi v okviru prireditev ob stoletnici osnovanja pragozdov na Slovenskem v Likovnem salonu sredi Kočevja 18. septembra 1989 predstavili javnosti razstavo fotografskih in likovnih del na temo pragozd.

Pripravo razstave so kočevski kolegi neposredno povezali z nagradnim natečajem

za diapozitive ter barvne in črno-bele fotografije na isto temo. Tako so bili na razstavi predstavljeni vsi nagrajeni in tudi mnogi drugi fotografski izdelki, ki so prispeli na razpisani natečaj. Veliko prizadevanja je zahtevala predvsem predstavitev diapozitivov kot velikih in zelo kakovostnih barvnih fotografij.

A prireditelji razstave so hoteli tako vsebinsko kot estetsko preseči zgolj predstavitev dobrih fotografskih izdelkov. Razstavo

so si zamislili kot estetsko in poučno celoto, ki bi obiskovalcu po eni strani obogatila védenje o naših pragozdovih, bogatih ostankih prajakrajne sredi vse bolj moderni-

ziranega okolja, hkrati pa mu nudila raznovrstni estetski užitek.

Fotografijam iz natečaja so tako pristavili fotografske utrinke iz vseh večjih slovenskih

Slika 1: Ureditev razstavnega prostora je bila zgledna (obe sliki foto: Janez Konečnik)

Slika 2: Domiselni poster, ki ga je po zamisli Tomaža Hartmana narisal Božo Kos

pragozdov, dva nadvse domiselna velika posterja, ki ju je po zamisli Tomaža Hartmana izdelal Božo Kos, ter zbirko grafik slikarja – našega kolega mag. Boštjana Koširja.

Tako jim je uspelo pripraviti poučno razstavo, zanimivo, lepo in koristno za vsakogar – od šolske mladine in nepoučenih do starejših in gozdarsko izobraženih ljudi. Vsakdo si je lahko ob ogledu razstave odgovoril na kakšno vprašanje ali pa si kakšno vprašanje na novo zastavil in bo nanj iskal odgovor v prihodnje.

Sámo otvoritev razstave je popestril nagovor dr. Staneta Peterlina iz Zavoda za ohranitev naravne in kulturne dediščine Slovenije, ki je v nekaj besedah opisal pretekla in sedanja prizadevanja za zavarovanje pomembnih objektov naše naravne in kulturne dediščine pri nas ter opisal pomen negovanja takšne dediščine za življenje vsakega naroda. Nekaj besed so dodali prireditelji o zorenju zamisli o razstavi in njenem namenu. Ob tej priložnosti so razglasili rezultate fotografskega natečaja, mladi kočevski glasbeniki pa so zaigrali nekaj v prireditveni odprtja razstave lepo vtkanih glasbenih točk.

Z veseljem lahko zapišemo, da so prireditelji razstave z njo v celoti dosegli tisto, kar so si želeli. Njihovo delo ni bilo zaman. Celo mnogo več. Veliko in požrtvovalno delo so opravili ob pravem času, v času, ko je zaradi ogroženosti gozdov vsak korak, ki zblízuje ljudi z gozdom in njegovo usodo, še toliko koristnejši. S pripravljeno razstavo

so tudi pronicljivo in dovršeno pokazali eno izmed možnosti, ki jih ima slovensko gozdarstvo za popularizacijo svojega dela in negovanje širše skrbi za gozd in okolje.

Poleg kolegov Tomaža Hartmana in Janeza Konečnika iz Gozdnega gospodarstva Kočevje, ki sta od zamisli do izvedbe na svojih ramenih nosila največje breme te pomembne gozdarske kulturne prireditve, ki jo izraz razstava kar malo utesnjuje, zaslužijo zahvalo in priznanje tudi vsi tisti, ki so pokazali razumevanje in kakorkoli pomagali, da je njihovo delo tako uspešno ugledalo luč sveta. Posebno zahvalo si zaslužijo Gozdno gospodarstvo Kočevje ter pokrovitelja razstave Splošno združenje za gozdarstvo Slovenije in Samoupravna interesna skupnost za gozdarstvo, ki so razstavo tudi gmotno omogočili.

Kaj naj rečemo za konec? Ne doživimo prav pogosto v našem okolju, da bi gozdar podoba na ogled postavil. Zato smo vsakega takega dejanja lahko zeto veseli. Če je ta podoba gozd, za katerega se skupno trudimo in je vsebinsko in oblikovno vse tako dodelano, kot so to napravili kolegi iz Kočevja, seveda ob sodelovanju vseh avtorjev fotografij in avtorja grafik mag. Boštjana Koširja, smo lahko takšnega dejanja dvakrat veseli. Le želimo si lahko, da bi pripravljena razstava obiskala še kakšen kraj v Sloveniji in tako čim več ljudem prikazala in povedala tisto, kar na tako lep in nevsiljiv način nosi v sebi.

Živan Veselič

Izid fotografskega natečaja

Ob stoletnici varovanja naravne dediščine – pragozdov na Slovenskem je GG Kočevje v Gozdarskem vestniku razpisalo fotografski natečaj: Pragozd na Slovenskem.

Vsak udeleženeec je lahko prispeval neomejeno število črno-belih ali barvnih fotografij in diapozitivov. Prispevki so bili opremljeni z imeni avtorjev in nazivi pragozdnih rezervatov. Na razpis je prispelo 289

diapozitivov, 15 barvnih in 61 črno-belih fotografij, sodelovalo pa je 13 avtorjev:

Janez Papež, Hrvoje Oršanič, Marko Fingar, Edo Žitnik, Boštjan Tarman, Marko Masterl, Anton Vovko, Mirko Perušek, Oskar Dolenc, Dušan Oswald, Franjo Kordiš, Janez Konečnik in Tomaž Hartman.

Žirija: Stane Jarm – kipar, Boštjan Košir – gozdar-slikar in Marijan Smrke – mojster fotografije je po razgovoru določila način